

Bea entusiasmant al públic.

reuniren als seus pares i a les quintes en un convit de cent persones per degustar tan suculent producte gastronòmic. Les xiques van correspondre al dia següent convidant els quintos al Meson.

Aprofitant el marc de festes i corresponent a la invitació tramesa per l'Ajuntament ens visitaren, amablement, l'Excm. President de la Diputació, Carlos Fabra Carreras i el Vice-president i Alcalde de Vall d'Alba Francisco Martínez Capdevila. Foren complimentats pel consistori amb una recepció a la Casa de la Vila i un refrigeri a la residència del Tossal. Els militants i simpatitzants els acompanyaren en tot moment. Es reuniren tots plegats en un sopar partidari, després presenciaren el Ball del Pla des d'el balcó de correus i feren una volta pel poble. Trobem tot això molt bé. És bo que de la mà de l'agrupació local del P.P. la Diputació, encarnada pel seu President, conega el nostre poble, les urgències i necessitats que tenim. El ambient relaxat d'una nit de festes és propici per parlar, reivindicar i aconseguir coses positives per Les Coves i estem segurs l'agrupació local del P.P. no haurà desaprofitat l'ocasió per obtenir el compromís de les inversions necessàries.

Són moltes més les activitats desenvolupades: El consolidat i mul-

titudinari concurs nocturn de paelles; les festes paral·leles a la piscina amb actuacions al "Karaoke" (que com ja sabem els conceixedors de la llengua japonesa significa "orquestra huida"); les xeres de les colles d'amics; les confrontacions i reunions esportives etc... En definitiva mil i una activitats lúdiques, tan necessàries i tan saludables totes elles.

Per causa de l'esgotament de la gent va quedar una miqueta pofa l'encesa inicial de la traca del carrer de la darrera nit. Molts pocs dansaires, només cinc músics i únicament un d'ells amb instrument de vent anaren a buscar la reina. La traca no va decebre. Els pirotècnics ho fan tan bé que no s'apaga gens en tot el recorregut. Per presenciar el castell final molta gent utilitza l'incomparable mirador del camí nou. Ningú va quedar decebut de tan bonic espectacle.

La pista de curses de la Raval de València, en el tram comprés entre el carrer Sant Antoni i el carrer Moreria acollí les carreres de la Joia. Acudiren a participar exclusivament colles joves. La cursa de dones grans va reunir només dos assistents. Dividides en diferents categories d'edat es corregeren les curses de sacs, cullera i ou, carretilla, parelles en un peu lligat. El guanyador s'en-

Quintos i farina.

duia un conill i el segon classificat un pollastre.

No sé, amic Julio, si arran de tot el que hem vist aquestes festes comparteixes la meua opinió de què vivim en un món opulent. Permèiem copiar un paràgraf del mestre Galbraith, al meu entendre, aclaparadorament il·luminador: "La riquesa no està mameada d'aventatges i les proves en contra mai han resultat completament convincents. Però, sense cap dubte, la riquesa constitueix un implacable enemic de la intel·ligència. L'home pobre té sempre una visió precisa del seu problema i del seu remei: no té suficient i necessita més. El ric pot suposar o

imaginar una varietat molt major d'infortunis i, per tant, es trobarà molt menys segur del seu remei. Al mateix temps, i fins que no aprenga a viure amb la seva riquesa, evidenciarà una perceptible tendència a emprar-la en finalitats equivocades o a fer el ridícul".

Nous rics com som no hem encara après, ni tenim consciència de ser-ho, i despistats, creiem, angoixats, ser encara pobres. Al meu parer el mestre Galbraith no consideraria ús equivocat el gastar en festes. Per això esperem les de l'any proper i a poder ser i si Déu vol fer-les llufdes.

Cursa de dones grans.

Cursa de sacs.

Amb cullera i ou.